

KATOLIKUS ÉLET

KISTARCSA

Sokaknak nem született meg Jézus

Egy világhírű német pedagógus Foerster (förszter) bájos történetet mond el egy ügyvédi iroda vezetőjéről. Karácsony előtt, egy barátjától egy karácsonyi képeslapot kapott. A kép Jézus születését ábrázolta. A képet odaállította az íróasztalára, a naptára elé. Gyakran rá-ránézett. Este lefekvés után is maga előtt látta a képet. Ekkor így gondolkodott: Krisztus születése mást jelent ennek a keserű földnek, mint ahogy eddig gondoltam. Hajszolt életem olyan volt, mint az íróasztalomon lévő naptár. Minden héten lapoztam rajta egyet,

majd az utolsó hét után a papirkosárba dobtam. Most azonban be kell ismernem, hogy csak Krisztussal élve lehet értékes az életem. E fáradt ember lelkében most született meg Krisztus.

Sok ember számára nem született meg Krisztus, mert lelkükben féktelen a nagyravágyás. Minél többet tudni - mondják -, ez kell a boldogsághoz. Majd rádöbbenek: tévedtek. Mennyi gonosztettről hallunk. Pedig soha ennyi iskola, nyomda, könyvtár adta a tudományt. A tudás mellől azonban hiányzik a betlehemi Kisded által hirdetett tanítás. Mennyit tudnak az emberek a fizikából, kémiából, az atomokról, de ha nem ismerik Jézus tanítását, akkor minden tudásuk a pusztulásba vezet.

Egy festő megfestette Krisztust, amint egy ajtó előtt áll és kopogtat. A festő fia megnézte a képet, és azt mondta: nem jó a kép, mert az ajtón nincs kilincs. Az apa ezt a magyarázatot adta a fiának: az ajtó az emberi szívet jelenti. Ezen kopogtat az Úr Jézus. Ezt az ajtót csak belülről lehet kinyitni. Sok ember számára nem született meg Krisztus, mert nem nyitnak neki ajtót. Aki ajtót nyit, annak lelke mélyén a karácsonyi szeretet fakad fel. A betlehemi Kisded kopogtat az emberi szívek ajtaján, hogy emberhez méltó életet éljen. Lehet-e emberhez méltó élete annak, aki fejét a földre szegezve robotolja végig az életét egyik napot a másik után egyik évet a másik után, és nem tudja mi vár rá ez élet után. Emberhez méltó életet jelent, ha a sorscsapások alatt nem tör össze. A technika segíti az embert, hogy a természet erői felett némiképpen tudjon uralkodni, próbálja legyőzni. De az ember életében vannak gyarlóságok, gyengeségek, bűnök. Ehhez természetfeletti erő, segítség kell. A mindennapi élet tömérdek küzdelmében és a kísértések között őrizni kell emberi méltóságunkat. Ehhez az emberhez méltó életre tanított meg minket Jézus. Milyen jó, hogy Jézus megszületett, tanított és példát mutatott. Mi ajtót akarunk nyitni Jézusnak.

Sok embert szoktak ünnepelni. Sok híres emberről megemlékeznek. Sok vallásalapítót ismer a történelem, megemlékeznek róla. De senkiről sem emlékeznek meg úgy, mint Jézusról, a születési évfordulójáról. Miért van ez így? Mert Jézus nemcsak vallásalapító volt, hanem Isten Fia is volt. Még a vele nem egyetértők is ünnepet tartanak, mert elkerülhetetlen. Karácsonyfát állítanak, vendégeket fogadnak, ajándékot osztanak, szeretetet gyakorolnak, mert elkerülhetetlen. Jézussal egyetértők ennél sokkal többet tesznek. Templomba jönnek, mert hozza őket a jézusi szeretet. Imádkoznak, énekelnek, mert így mutatkozik meg a külső szeretet. Lelkületben lépnek egyet Jézus felé, mert lelki örömet keresnek.

Karácsonynak tömegekre kiterjedő hatását olyan szépen érzékelteti egy francia népének.

*Szép karácsony,
szent karácsony,
fenn az égbolt, mint a bársony
Jézus született.*

*Szép karácsony,
szent karácsony,
legyen ünnep e világon,
zengjünk éneket.*

*Örvendezzék a világ,
köszöntsük Isten Fiát.*

**Somlai József
plébános**

Vízkereszt

Január 6.

A római egyház Epiphania Domini azaz Az Úr megjelenése elnevezésű ünnepe. /A keleti egyház e napon Krisztus születését ünnepelte./ A nyugati egyházakban e naphoz kötik a háromkirályok vagy keleti bölcsek (Gáspár, Menyhért, Boldizsár) látogatását a kis Jézusnál. Ezért január 6-át a Háromkirályok napjaként is emlegetik. A vízkereszt elnevezés pedig - a szintén e naphoz kötött - Krisztus megkeresztelkedésére utal. Ennek emlékére a

nyugati egyházakban a templomokban vizet szentelnek, s e szentélményből a hívek igyekeznek hazavinni valamennyit. A szentelt víz ugyanis sok mindenre használható az év folyamán. A vízszentelés mellett ilyenkor a házakat is megszentelték. Ennek a szokásnak koleda, vagy koledálás a neve. Az ünnephez tartozott a Háromkirályok megjelenítése: a Háromkirály-járás is. Mint az év sok különleges, ünnepi alkalmához, ehhez a naphoz is kapcsolódott időjárásjóslás.

Szentelt víz

A templomokban megszentelt vízzel összefüggő hiedelmeket az egyház is erősítette. Nagy szerepet kapott az ember és állatgyógyításban is. Még Vízkereszt napján beszentelték vele az állatokat, megittatták őket, hogy ne legyenek az év folyamán betegek, rühesek. Hasonlóképpen magukra is locsoltak a vízből, rontás, betegségek, himlő ellen. Az Ipoly mentén a ház földjét meglocsolták szentelt vízzel, hogy Isten áldása legyen a házon. Az esztendő során pedig megszentelték vele a gyerekágyas asszony ágyát, tettek az újszülött fürdővizébe, meghintették vele az esküvőre induló menyasszonyt és vőlegényt, a haldoklót, s a háznál felravatalozott halottat. Hatékonyak tartották az ártó hatalmak, a rossz szellemek, és a vihar elűzésére is.

Házszentelés

Újévtől Háromkirályok napjáig tartott a koleda, vagyis a házszentelés, később egyszerű jókívánságmondó szokás. Vízkeresztkor a plébános megkezdte hívei látogatását, megszentelte a házat, számba vette a házbelleket, beszédte a lélekpénzt. A koleda ennek a korai egyházi gyakorlatnak a kiteljesedése. Nyitra megyében például a pap, a kántor az egyháziak és a ministránsgyerekek mentek el minden házhoz. Énekeltek, a pap beszentelte, megfüstölte a házat, a kántor felírta a ház ajtajára, vagy az ajtófélfára a három király nevének kezdőbetűjét (G+M+B), mert ez később megvédte a házat a rontástól, a betegségektől. Az esemény végén a háziak megvendégelték a koledálókat. Együttal adományokat is adtak az egyházi embereknek, pl. zsák diót, lisztet, szalonnát, kolbászt.

Időjárásjóslás Vízkeresztkor

Azt tartották, ha Vízkeresztkor esik, akkor hosszú lesz a tél. Hideg idő esetén korai tavaszban reménykedtek. Egyes helyeken azt mondták, hogy ezen a napon fenni kell, mert akkor hosszú lesz a kolbász. A jugoszláviai magyarok szerint, ha e napon esik az eső, akkor férges lesz a mák, ha hideg van, rossz termésre lehet számítani. Ha a szél fúj, szerencsés év lesz. Ha fagy, soká fog tavaszodni, ha enyhe az idő, akkor hamar jön a tavasz.

Vízkereszt a karácsonyi ünnepekör zárása, és a farsangi időszak kezdete. Az egyik legrégebbi egyházi ünnep, a 4. századig Jézus születésnapját és az évkezdetet is ezen a napon ünnepelték.

Újév napja – Isten Szent Anyjának ünnepe

„Szent Anya, üdvözlégy, te szülted a Királyt, ki földet-egyet tart századokon át birodalmas erővel.” (Sedulius)

Isten nevében, hittel és reménységgel, a Szűzanya oltalma alatt lépünk az új évbe, amelyet Isten nekünk ajándékoz. „Reményt és jövőt adj nekünk, Tebenned bízunk, légy velünk”. Az új évvel új reményeket, új jövőt kapunk Istentől – és új küzdelmeket is, amelyeket az Ő kegyelmével meg kell harcolnunk. Az új év új meghívást is jelent arra, hogy dolgozzunk Isten országáért, hogy növekedjünk a hitben, megerősödjünk a reményben és tökéletesedjünk a szeretetben. Isten Fia, aki megtestesülésével az emberi időt is magára vette, folytonosan adja kegyelmét, hogy jól használjuk ki az időt, és teljesítsük a feladatot, amelyet az új évben is ránk bíz. Isten Fia azért jött, hogy megajándékozzon minket szeretetével – és a lehetőséggel, hogy részünk lehessen az ő isteni életében. Újévi jókívánságainkat gyakran röviden így mondjuk: B.Ú.É.K. - ez keresztények között azt jelenti: **B**izd **Ú**jra **É**letedet **K**risztusra! Mária, az új világ hajnala, a bizalom Boldogasszonya, élete minden pillanatában végtelenül bízott az Úrban. Őt kérjük, hogy legyen kísérőnk és vezetőnk Fia felé vezető utunkon. Szükségünk van anyai vezetésére, amikor kissé tétova

léptekkel indulunk az új évbe. Mária és a kis Jézus kezébe kapaszkodva biztosan haladhatunk. Mária a legbiztosabb és a legrövidebb út Jézushoz. „Tengerjárók szép csillagá” velünk lesz, és segítségünk lesz az új év tengerén.

Az év első napján az egész Egyház örömmel köszönti Isten Szent Anyját, akinek összes megszólítása közül ez fejezi ki a legnagyobb méltóságot. Isten a Boldogságos Szűz Mária anyasága által küldte el a világnak a megváltás kegyelmét, általa kaptuk Jézust, az élet szerzőjét. „Boldog vagy, Szűz Mária, mert méhedben hordoztad az ég és föld Teremtőjét, világra szülted azt, aki alkotott, és mindörökké szűz maradsz”. Karácsony nyolcadának utolsó napján, január elsején, vagyis Kiskarácsony napján *Szűz Mária Istenanyaságának* főünnepét ünnepeljük. Az ő oltalma alá futunk, és az egész január hónapot a Szűzanyáról Boldogasszony havának is nevezzük.

A Szentírásból tudjuk, hogy ez a nap *Jézus Szent Nevének az ünnepe* is egyben: „Nyolc nap múltán, amikor a gyermeket körülmetélték, a Jézus nevet adták neki. Így nevezte őt az angyal, mielőtt fogantatott” (Lk 2, 21). Ezt a napot külön ünnepnapon, január 3-án is megünnepeljük. Ő az a Gyermek, akinek maga az Atya adott nevet, amikor az angyal hírül vitte Máriának: „Jézusnak fogod hívni”. Jézus neve annyit jelent: Isten a szabadító, az üdvözítő. Szent József is megkapta az angyali üzenetet, az Atya vele is tudatta Jézus nevét: „Fiút fog szülni, akit te Jézusnak nevezel, mert ő szabadítja meg népét bűneitől” (Mt 1,21). Más helyen ezt olvassuk Jézus nevééről a Szentírásban: „Nem adatott más név az ég alatt az embereknek, amelyben üdvözülhetnénk” (ApCsel 4, 12). „Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban, és minden nyelv hirdesse az Atyaisten dicsőségére, hogy Jézus Krisztus az Úr” (Fil 2, 10-11). Jézus nevéért biztos meghallgatást remélhetünk a mennyei Atyától, ahogy maga Jézus ígérte nekünk. Litániában, imádságokban, énekeinkben külön is tiszteljük Jézus nevét, mert érezzük segítő és vigasztaló erejét. Sziénai Szent Bernardin különleges szeretettel tisztelte Jézus Szent Nevét. Egy táblát vagy zászlót vitetett maga előtt. Rajta tizenkét napsugár koszorújában kék alapon három aranybetű állt: IHS. Jézus nevének a címere ez (a latin *Iesus Hominum Salvator* első betűiből, ami magyarul azt jelenti: Jézus az emberek Üdvözítője). Liguori Szent Alfonz így imádkozik: „A te neved legyen mindig oltalmam, vigasztalásom és a tűzszikra, amely szívemben a hozzád való szeretetet lánggra gyullassza”. Régi szép énekünkkel így dicsérjük Jézus Szent Nevét: „Nincs szó a földön kedvesebb, /Nincs dallam zengőbb, édesebb, /Gondolni szebbet nem lehet, /Mint Jézus, édes szent neved”. Jézus Szent Nevének segítségül hívásával indulunk az új évbe.

Ugyanezen a napon, január elsején ünnepeljük a *Béke Világnapját*, és könyörgünk a békéért. A béke világnapján a pápa békeüzenettel fordul a világ minden emberéhez, a keresztényekhez és minden jóakarátú emberhez, hogy mindenkit meghívjon a béke építésére. „Békesség a földön a jóakarátú embereknek!”- hirdette az angyal Karácsony szent éjszakáján. Izajás próféta megjövendölte Jézusról: „Így fogják

hívni: Csodálatos Isten, Béke Fejedelme, ... ” A megszületett Üdvözítő, Jézus, a béke Istene – ha őt követjük, akkor a békét követjük. Béke nélkül nem élhetünk – mindenki erre vágyik. Feladatot is kapunk, mert a béke építését mindenkinek magában kell kezdeni. Háborút két ember is tud csinálni, de a békéért mindenkinek össze kell fogni. Jézus ígérete ad erőt a béketeremtő munkához: „Boldogok a békességszerzők, mert Isten fiainak hívják majd őket” (Mt 5,9). Mária, a Béke Királynője, segít bennünket a béke építésében. Újévkor különösen szívesen foglaljuk énekbe kérésünket: „Béke Fejedelme, Szentséges Istenünk, Úr Jézus Szent Szíve, békéért esdeklünk: békét adj szívünknek, békét családjunknak, békét nemzetünknek, békét a világnak!” Így tudjuk hirdetni a béke evangéliumát, továbbadni a békét, amelyet Krisztustól kaptunk és folytonosan kapunk. A szentmisén minden nap nagyon fontos kérést fogalmazunk meg, de újévkor különös erővel hangzanak ezek a szavak: „Szabadíts meg kérünk, Urunk, minden gonosztól! Adj kegyesen békét napjainkban, hogy irgalmadból mindenkor bűn és baj nélkül éljünk...” Milyen bátorítóak Jézus szavai: „Békességet hagyok rátok, az én békémet adom nektek”. A béke ünnepe: „igen” az életre.

2000. október 8-án II. János Pál pápa felajánlotta a világot és a harmadik évezredet Szűz Mária Szepplőtelen Szívének. Újév napja kitűnő alkalom arra, hogy megújítsuk ezt a felajánlást. „Íme, a te Fiad!” – Mária, Isten Anyja és a mi Anyánk elé terjesztjük a jövőt, amely előttünk áll, az ő anyai szeretetére bízunk az új év minden pillanatát. „Jól tudjuk, hogy a Szent Szűz az Ég és a Föld királynője, de inkább anya, mint királynő.” „Megértettem, hogy örködik felettem, hogy az ő gyermeke vagyok, nem is tudtam másként szólítani, mint „Mama”, mert ezt még gyöngédebbnek érzem, mint az Anya nevet.” (Lisieux-i Szent Teréz). Gyermeki szeretettel és bizalommal minden Üdvözlégyben így könyörgünk a Szűzanyához: Asszonyunk, Szűz Mária, *Istennek Szent Anyja*, imádkozzál érettünk, bűnösökért, most és halálunk óráján. Amen.

Boldog Új Évet Kívánok mindenkinek!

Szilágyi Mária

Hittanos tábor 2009.

Tisztelt Szülők, kedves Gyerekek!

Már elkezdtek szervezni a 2009-es nyári tábort. Az eddigi tapasztalatok alapján, úgy döntöttünk, hogy egy táborhely lesz, de külön programokat szervezünk majd korcsoportonként a gyerekeknek.

Igyekeztünk olcsó, de színvonalas, kényelmes és tágas szálláshelyet keresni. A lehetőségek közül legjobban az alábbi nyerte el tetszésünket, így a Kistarcsai Hittanosok VI. tábora Mattyon lesz.

A település a Duna-Dráva Nemzeti Park kapujában, festői környezetben Harkánytól 9 km-re, Siklóstól 6 km-re található. A szállás egy 10 szobás, emeletes ágyakkal berendezett modern vendégházban lesz, melyet egy 6700m²-es terület ölel körül, ahol különféle szabadidős programok lebonyolítására lesz lehetőség, valamint kellemes kikapcsolódást nyújt a táborhelyhez tartozó kiserdő és dísztó.

Az utazás autóbusszal történik, az étkezés naponta egyszeri 2 fogásos meleg étel, a többi étkezést önelátással oldjuk meg. A részvételi díj az utazást, szállást, étkezést, valamint a programok költségeit is tartalmazza.

A tábor időpontja: 2009.07.05 – 07.11.

Tehát vasárnap reggel indulunk, és következő hét szombaton este érkezünk vissza.

A részvételi díj: 17.000,- Ft/fő.

Szeretettel várunk minden hittanos gyermeket 2. osztálytól, illetve olyanokat, akiknek a tábori körülményekhez, fegyelemhez való alkalmazkodás nem okoz nehézséget.

Jelentkezési lapot a sekrestyében lehet kérni. Érdeklődni a táborról a 06(70)947-0346 telefonszámon lehet.

Jézus megkeresztelkedése

Vizkereszt utáni vasárnapon Jézus megkeresztelkedésének ünneplésével fejeződik be a karácsonyi idő. Miután Keresztelő János már hosszú ideje hirdette a bűnbánatot és a Messiás közeledtét, akinek kezében az ítélet, most maga Jézus érkezik hozzá, hogy megkeresztelkedjék, alámeríttessék a Jordán vizében.

A prófétai alak természetesen tiltakozik:

„Neked kellene megkeresztelned engem, és te jössz hozzám?” (Mt 3,14)

Jézus azonban egy igen mély értelmű választ ad neki:

„Hagyd ezt most, mert úgy illik, hogy teljesítsük mindazt, ami igazságos” (Mt 3,15)

Az „igazságosság”, amelyet Jézus be akar teljesíteni, kulcsfogalma Máté evangéliumának. A nyolc boldogság közül kettő az igazságra vonatkozik:

„Boldogok, akik éheznek és szomjazzák az igazságot...” (Mt 5,6)

„Boldogok, akiket az igazságért üldöznek...” (Mt 5,10)

Majd nem sokkal később hozzát teszi:

„Ezért mondom nektek: ha igazságotok nem múlja felül az írástudókét és a farizeusokét, nem juttok be a mennyek országába” (Mt 5,20)

Mi hát ez az igazság, amelyre keresztény életünknek irányulnia kell, s amelyet Jézus megkeresztelkedésekor teljesített be?

A válasz felé szintén Máté evangéliuma mutat utat, ahol ezt olvashatjuk:

„Ezért ti elsősorban az Isten országát és annak igazságát keressétek...” (Mt 6,33)

Így tehát Jézus megkeresztelkedése jel a számunkra. Jézus a keresztségében beteljesíti Isten országának igazságát, vagyis teljesen aláveti magát az Atya akaratának.

Fordulópont ez az üdvtörténetben, hiszen eddig a keresztség a János által meghirdetett bűnbánat betetőzése volt. Jézusban azonban kezdetté lesz, amikor az ember átadja életét Istennek. Hogy mindez mennyire így van, azt bizonyítja az is, hogy az Atya válaszol:

„Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik” (Mt 3,17)

Jézusban az ember aláveti magát teljességgel, fenntartás nélkül Isten akaratának, ugyanakkor az Atya elfogadja ezt a lépést, önnön Igazságosságával, Szeretetével válaszol rá.

Isten országának igazsága végső soron nem egy üres formula, hanem egy újfajta élet. Közösség az Atyával, a Krisztussal való közösségen keresztül:

„Aki teljesíti mennyei Atyám akaratát, az nekem mind testvérem, nővérem és anyám” (Mt 12,50)

A keresztények közössége, az Egyház olyan család, amelyet az tart össze, hogy tagjai az Atya akaratának megfelelően alakítják saját életüket. Megmutatva, hogy ez a csodálatos valóság adomány, kihívás, ajándék és feladat is egyben.

Urunk megkeresztelkedésének ünnepén tehát érdemes arról elemlékednünk, hogy a mi keresztségünk mennyire eleven valóság:

Mi magunk megkíséreljük az igazságot, Isten országának az igazságát beteljesíteni, még ha csak töredékes módon is?

Ét-e bennünk az a vágy, az az odaadás, az az elkötelezettség, amely Jézust Jánoshoz, a Jordán partjára vezette?

Amelyre az Atya oly közvetlenül válaszolt:

„Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik” (Mt 3,17)

Az ünnep legyen lehetőség számunkra, hogy mi is beletekinthessünk az Atya szeméibe, s megvizsgálva életünket olyanná alakuljunk, hogy neki kedve teljék bennünk!

Szent Balázs

Szent Balázs (születési helye ismeretlen – meghalt 316. február 3-án) orvos és püspök volt az örmény Sivas városban (ma Törökországban fekszik). Életéről nagyon keveset tudni.

Püspökké választása után visszavonult egy magányos hegyi barlangba, ahonnan imádkozva vezette népét, tanácsokat osztott és gyógyította a közösséget. A legendák szerint vadállatok őrizték, háziállatok módjára engedelmességedve neki.

316-ban egy Agricola nevű római helytartó, Licinius császár keresztényüldözési parancsainak eleget téve elfogta és bíróság elé állította a püspököt, akin az oroszlánokból, tigrisekből, medvékből és farkasokból álló derék testőrség sem tudott segíteni. Mivel Balázs hitét nem sikerült megtörni, megkorbácsolták és siralomházba került. Rabsága során rengeteg csodat tett. Vízbefojtás általi halálra ítélték, de végül is lefejezték.

Tisztelete már rögtön halála után megkezdődött, a keleti egyházban a 6. századtól, a nyugati egyházban pedig a 9. századtól tisztelik a torokbajok ellen védő szentként.

Ereklyéit Tarantóban, Mainzban, Trierben, Lübeckben, Párizsban és Raguzában őrzik (itt a város védőszentje is lett). Templomok épültek tiszteletére úgy Konstantinápolyban, mint Rómában is.

Mivel egy kínzó torokfájás esetén segített, a késő középkorban a tizennégy segítőszent közé sorolták. A Balázs-áldás mindmáig élő liturgikus szokása csak a 16. században keletkezett és a 17. században nyomtatták ki a Rituale Romanum (Római Szertartáskönyv) függelékében.

Balázst rendszerint püspöki öltözetben vagy palástban ábrázolják; pásztorbottal és keresztbe illesztett gyertyákkal; sertésfejjel és gerebennel (emlékezésül arra a vaskampóra, mellyel a legenda szerint kínozta-
sa alkalmával a testét tépték).

Általában gégedaganatok, vérzések, kelések, hólyagbetegségek, pestis és fogfájás esetében imádkoztak és imádkoznak segítségért. Emiatt az orvosok védőszentje. Továbbá védőszentje a takácsoknak, a szélmolnároknak és a fűvós muzsikuskoknak is. Időjelző szentként is tisztelik: ünnepének ideje a tél végét és a veszedelmes viharokat jelzi. Ugyanakkor az állatok oltalmazójaként is tisztelik, mint aki távoltartja a farkasokat a nyájaktól.

Szent Balázs ünnepét február 3-án tartják.

Csodái

Szent Balázs életéhez számos csoda és legenda fűződik. Az egyik szerint a szent megáldott és megmentett egy halszálkától fuldokló fiút.

Egy másik alkalommal, amikor a bíró elől visszakisérték cellájába, úgy segített egy asszonyon, hogy visszaadta sertését, amelyet farkas rabolt el. Az asszony hálából ajándékot hozott neki, húst, kenyeret és gyertyát, mire Balázs megáldotta őt.

Kivégzéséhez is legenda fűződik: Agricola helytartó először vízbefojtás általi halálra ítélte és abba a tóba kellett volna vetni őt, amelybe korábban keresztény asszonyokat fojtottak, mert beleszórták a helytartó házi isteneit a tóba. A bölcs csodatévő akkor a következőt tette: a partra érve rövid áldást adott a számára hálált jelentő tóra, aztán a vizen járva a tó közepéig sétált. Ott megfordult, és barátságosan föl szólította bírót, hogy saját isteneikbe vetett hitük bizonyosságául kövessék őt a vizen járva. Hatvanöt férfi elfogadta a kihívást, és mind a vízbe fulladt.

Navratil- Könyves Beáta

Babits Mihály: Balázsolás (részlet)

Szépen könyörgök, segíts rajtam, Szent Balázs!

Gyermekkoromban két fehér
gyertyát tettem keresztbe gyenge nyakamon
s úgy néztem a gyertyák közül,
mint két ág közt kinéző ijedt őzike.

Tél közepén, Balázs-napon
szemem pislogva csüggött az öreg papon,
aki hozzád imádkozott

fölém hajolva, ahogy ott térdeltem az
oltár előtt, kegyes szokás

szerint, s diákul dűnnyögve, amit sem én
s ő se jól értett. De azért

te meghallgattad és megóvtad gyermeki
életem a fojtogató

torokgyíktól, s a veszedelmes mandulák
lobjaitól, hogy fölnöven

félszáz évet megérjek, háladatlanul,
nem is gondolva tereád.

Óh ne bánd csúf gondatlanságom, védj ma is,
segíts, Sebasta püspöke!

Szerzetesek Világnapja

II. János Pál pápa 1997-ben a Szerzetesek Világnapjává nyilvánította február másodikát. Ekkor azokért a katolikus szerzetes nőkért és férfiakért imádkozik az egyház közössége, akik a szerzetesi hivatást választották. A szerzetesség célját fogalmazta meg egyikük, a 700 éve alapított Pálos rendről megemlékező rádióbeszélgetésben. A céljuk: közelebb kerülni Istenhez.

Ezt sokféleképpen próbálják meg elérni. Vannak a kontemplatív közösségek, amelyek feladata az imádság, míg más rendek a tanításban, a betegápolásban, a misszióban, a diplomáciában és az élet számtalan területén vállalnak szerepet.

A szerzetesség kialakulása a remetekhez kötődik. Nagy Konstantin császár, Krisztus után 313-tól megszüntette a keresztények üldözését, biztosította az Egyház szabadságát. Uralkodása után még rövid időszakra Julianus császár 361

után megpróbálta visszahozni a pogány vallást és a keresztényeket háttérbe szorítani, de az őt követő Nagy Theodorosz Kr. után 380-ban már államvallássá tette a kereszténységet. Már Nagy Kontantin alatt és később 380 után a korábbi üldöztetések után, már nem volt veszélyes kereszténynek lenni, sőt egyes esetekben bizonyos hivatalok betöltésénél előnyt is jelentett. Az ekkor jelentkező felhígulásra volt válasz a remeteség. Először felerősödik az aszkézis a keresztények körében, majd ez összekapcsolódott a pusztába való kivonulással. A pusztá az a hely az öskeresztényeknél, ahol az ember teljes kiszolgáltatottságban találja magát, így egészében alkalmassá válik arra, hogy Istennel találkozzon. A remeteket a többi keresztény is látogatta, némelyek egymással is találkoztak, lassan közösségekbe szerveződtek.

Az egyik legismertebb az egyiptomi Remete Szent Antal (251-356) volt, akihez sokan csatlakoztak, csaknem 300-an és egy falut hoztak létre vezetésével. Pakhómios volt az első, aki kolostort alapított Egyiptomban. Gazdag pogány családból származott, katonaként megsebesült, keresztények ápolták, majd megkeresztelkedett, remeteként elvonult. Szerzetesek számára irt szabályzatát Szent Jeromos fordította latinra. Haláláig (Kr.u. 349) kilenc férfi és két női kolostort alapított, amelyekben közel 5000 szerzetes élt.

A közelmúlt: Magyarországon, miután a második világháború véget ért, a kommunista állam először szóval, majd ténylegesen is zaklatni, sőt üldözni kezdte a szerzeteseket és szerzetesnőket, végül 1950-ben betiltotta a szerzetesi életet. 1950. június 18-a szomorú dátum a szerzetesrendek, s így a magyar egyház életében is. Ezen az éjszakán törtek be az ávósok a rendházakba, és hurcoltak el több mint 10 ezer szerzetest, és egy tollvonással eltulajdonították minden épületüket és vagyonukat. Ezekre az 55 évvel ezelőtti szomorú és küzdelmes napokra, hetekre emlékezünk azzal a tudattal, hogy ők akkor Jézushoz váltak hasonlónak. De a szétszéledt szerzetesek a Szentlélek kegyelméből, mint apró lángocskák világítottak a kommunizmus sötétségében, tanúságot téve életükkel, példájukkal munkahelyükön - gyárakban, családoknál, plébániákon, ahová az Úr irányította őket.

A mai magyarországi szerzetesrendek felsorolására nem elegendő ennek a cikknek a terjedelme. A férfi szerzetesrendek száma 25, a női rendeké 30. A szerzetesrendekre vonatkozó bővebb információk az **Országos Katolikus Névtár II. kötetében** található. A kiadvány 2001. szeptemberében jelent meg. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Honlapján is részletes információk található. Több szerzetesrend rendelkezik honlappal, saját újsággal, egyéb kiadványokkal. Jelentős szerepet töltenek be az oktatásban a legkisebbek nevelésétől, a felsőoktatásig. Fontos küldetésük a legkülönbözőbb szociális területen segíteni. Jelen vannak az élet minden területén, megvalósítva a szeretet parancsát.

Jeles évfordulónk volt Karácsony ünnepe előtt, mert ebben az évben december 13-án, a Pálos Rend pápai jóváhagyásának 700. évfordulóját ünnepeltük. (1308. december 13.)

Az esztergomi Boldog Özséb nevéhez fűződik az egyetlen magyar eredetű férfi szerzetesrend, a pálosok alapítása és megszervezése. A tatárjárás idején a válságból kivezető utat az egyéni példaadásban, az engesztelésben, a szeretetben és Krisztus keresztjének különös tiszteletében jelölte meg.

Katolikus iskolák Magyarországon

Az egyháznak, a keresztény embernek természeténél fogva az a küldetése, hogy hirdesse az üdvösség örömhírét, tegyen tanúságot a megváltó szeretetről, reményt és távlatot adjon a keresőknek. A katolikus iskola része ennek az egyetemes küldetésnek, különösen a hitre, emberségre nevelés kötelességének vonalán.

Történelmünk ezer esztendejében gazdag hagyománya van a katolikus nevelésnek: királyokat, tudósokat, szenteket, hitükhöz hűséges, elkötelezett átlagembereket, társadalmi és közéleti feladatokra felkészült keresztényeket adott a nemzetnek. Mindig jelen volt, mint a kovász, a lámpás, a só – kevés, de nélkülözhetetlen.

1950-től 90-ig, az egyházi iskolák államosításától azok újjáalapításáig 8 katolikus gimnázium működött 4 szerzetesrend – a bencések, a piaristák, a fenrecesek és az iskolánövérék – fenntartásában ez az időszak volt az egész magyar oktatásügy válsága, megnyomorítása. Az 1990. évi IV. törvény megszületését követően megkezdődött a katolikus intézményhálozat újbóli kiépülése.

Az intézmények újraindítása kapcsán nemcsak számbeli növekedésük követhető nyomon, hanem az is, hogyan bővült az intézménytípusok köre. A gimnáziumok kínálatának továbbfejlesztése mellett elkezdődött a "lefelé építkezés", az óvodák és alapfokú oktatási intézmények alapítása, vagyis a közoktatás 12-13 évfolyamát átfogó katolikus oktatási rendszer létrehozása.

Ma az ország 93 településén oktatnak és nevelnek katolikus közoktatási intézményben. A teljes magyar közoktatásban a katolikus intézmények aránya mintegy 4 %.

A katolikus oktatási rendszer kiépülését és fejlődését elsősorban három feltétel megvalósulása segítette: a tárgyi feltételek megteremtése, az ingatlanok visszaadása, kárpótlása, a működés finanszírozásának törvényi megalapozása és a szakmai háttér biztosítása.

Sajnos a fenntartók sokhelyütt csak a beköltözés napján szembesültek azzal, mivé lettek az államosítás negyven éve alatt egykor virágzó intézményeik, amelyeket a pedagógiai munkának megfelelő berendezéssel és felszere-

léssel vettek el, a visszakapott vagy átvett épületek viszont igen rossz műszaki állapotban, többnyire minden felszerelésüktől – gyakran az épület természetes tartozékaitól is – megfosztva jutottak ismét birtokukba. Mindez jelentős anyagi áldozatokat követelt a fenntartóktól és nehezítette az intézmények elindulását, megerősödését.

Mit ad a katolikus oktatási rendszer a magyar közoktatásnak? 10-15 év távlatából aligha lehet reálisan felbecsülni. Mindenesetre jelen van a magyar közoktatásban, és tanúságot tesz a 2000 éves keresztény értékrendről. Külső és belső példát mutat. A gondozott, virágos óvoda- és iskolaudvarok, a patyolat-tiszta tantermek valamiféle belső tartalom kifejezői. A nehézségek és küzdelmek ellenére rövid idő alatt a katolikus közoktatás számokban kifejezhető eredményeket is fel tudott mutatni.

A jövő mutatja meg, mekkora érték a magyar társadalom számára, hogy a katolikus intézményekben igyekeznek az evangéliumi elveket nevelési eszménnyé tenni, a gyermekek gondolkodását, akaratát és cselekvéseit az Evangélium mércéjéhez, Krisztushoz mint példaképhez igazítani. A diákokat nemcsak értelmük gyakorlására, fejlesztésére készítetik, nemcsak az összefüggések tisztázására, az igazság fölfedezésére ösztönzik, hanem egyéniségük, személyiségük kibontakoztatására. A tudomány, a műveltség, az emberi munka, az élet föltétlen tiszteletére nevelik a gyermekeket. A katolikus iskola közösséget hoz létre tagjai között, hiszen nevelők és neveltek egyaránt Isten gyermekei, és mindnyájan Isten országának építésén fáradoznak. Tiszta arcú, csillogó szemű gyermekek és fiatalok ezrei viszik magukkal iskolájukból a kötelességteljesítést, a becsületes munkával elért eredmények mindennapi gyakorlatát, az összetartozást, az egymást segítő szeretet lelkületét. Bízhatunk abban, hogy katolikus intézményeink lassan a keresztény szellemiség igazi, környezetükre és az egész nemzetre kisugárzó központokká fejlődnek.

**“Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!”
/Reményik Sándor/**

Göttli-Könyves Kinga

Gyertyaszentelő Boldogasszony – február 2.

Urunk bemutatásának ünnepét a népi hagyomány Gyertyaszentelő Boldogasszonynak nevezte el, mert a magyar népi vallásosság szívesen fűzi az ünnepeket Mária alakjához. Ez az ünnep azonban nem Mária-ünnep, ahogy azt a neve mutatja: Urunk bemutatásának ünnepe, vagyis az Úr, Jézus Krisztus egyik ünnepéről van szó. Jézust születése után negyven nappal bemutatják a jeruzsálemi templomban, hogy a mózesi törvény előírásainak eleget téve, mint elsőszülöttet kiváltsák.

Ekkor van szokásban, hogy az Egyház megáldja az égő gyertyákat, ezért is nevezte el a magyar nép ezt az ünnepet Gyertyaszentelő Boldogasszonynak. A gyertyaszentelés szokása onnan ered, hogy a nyugati egyházban ezt az ünnepet a fény ünnepének is nevezték. Valamint a templomban való bemutatás eseményei között szerepel az agg Simeon hálaénekeben egy utalás a világosságra: "hogy világosság legyen (Jézus): kinyilatkoztatás a pogányoknak és dicsőség népednek Izraelnek."

Az égő gyertyát a Katolikus Egyház sokféle módon használja. A hagyományos, magyar paraszti társadalomban a szentelt gyertya a bölcsőtől a koporsóig elkísérte az embereket. Keresztelésig az új-

szülött mellett világított, hogy a „pogánykát” ki ne cseréljék a gonosz, rossz szellemek. Amikor a fiatal anya először ment a templomba az ún. egyházkelőre vagy avatásra, szintén szentelt gyertyát vitt a kezében. Gyertyát égettek a súlyos beteg mellett, szentelt gyertyát adtak a haldokló kezébe, „hogy annak fényénél múljon ki a világból”. Szentelt gyertya égett a halott mellett is. Mindenszentek napján és halottak napján, de más nagyobb ünnepeken, húsvétkor és karácsonykor is meggyújtották.

Az égő gyertya tehát végigkíséri az embert a bölcsőtől a sírig; Az égő gyertya fénye megvilágítja az ember egész életét, születésétől haláláig. Az égő gyertya ebben az értelemben szimbolizálja, jelképezi a lét, az élet értelmét. Mert a kezdetek kezdetén a világ teremtésekor az első, amit Isten megteremtett a világosság volt: "Legyen világosság! És világosság lett" S a földi életünk végén is ott vár bennünket a világosság: "Krisztus világossága fényeskedjék nekik mindörökké" - imádkozzuk a megholtakért.

Az égő gyertya a virrasztás jele. Húsvét éjszakáján az ókeresztények égő gyertyával a kezükben várták az örömhírt: Feltámadt Krisztus! Íme mennyi mindent jelképez az égő gyertya kezünkben. De igazából mindez csak akkor jelent valamit, ha valóban aszerint élünk, amit a gyertya jelképez. Ha valóban Istenben látjuk életünk világosságát és értelmét. Ha valóban magunkban hordjuk a hitet, mint a gyertya energiáját, hogy azzal oldjuk meg az élet nehéz helyzeteit. Ha valóban másoknak világít életünk áldozatos szeretettel, mint Krisztus élete, s mint a Krisztust jelképező nagy húsvéti gyertya. Ha valóban várjuk a Krisztussal való találkozást.

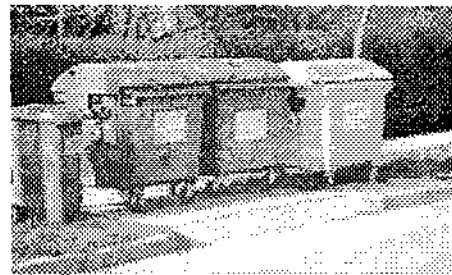
Ehhez az ünnephez rengeteg hiedelem is társul: a vihar, ézengés, villámlás és jégeső ellen szentelt gyertyát szoktak gyújtani. Valószínűleg hasonló védelmi céllal falaztak szentelt gyertyát az épülő házba is. A Szeged vidékiek a szentelésről hazatérve a kilincsekre is helyeztek egy kis darabot a gyertyából, hogy békesség legyen a házban. A gyümölcsfákat is megveregették a szentelt gyertyával, hogy bőven teremjenek. A szentelt gyertyát a sublótban, ládafiában tartották, vagy szalaggal átkötve a falra helyezték. Az Ipoly vidéki falvakban többnyire három gyertyát szenteltettek meg, a kisebbet ézengéskor, viharkor vették elő, a nagyobbak közül az egyiket a nagybeteg vagy a haldokló kezébe adták. Ugyancsak általánosan elterjedt időjárás- és termésjósló hiedelmek kapcsolódnak ehhez a naphoz. Közismert a medvével való jóslás: ha ezen a napon kisüt a nap, és a medve meglátja az árnyékát, akkor visszamegy, és még negyven napig tart a hideg. Altalában úgy vélik, hogy ha február 2-án jó idő van, akkor későn tavaszodik. A Bács megyei Topolyán úgy tartották, hogy minél hosszabb jégcsapok lógnak e napon az ereszről, annál hosszabb kukoricacsövek teremnek majd.

Felelősségünk a teremtett világért

*címmel jelent meg a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia körlevele a teremtett világ védelméről
2008. december 4-én.*

Az általánosan elfogadott tudományos nézet szerint a globális éghajlatváltozás – aminek jelentős részben az ember önző és mulasztó magatartása a kiváltója – visszafordíthatatlannak látszó módon megkezdődött, és kihatásai sok ember, állat és növény életfeltételeit veszélyeztetik. Természetesen az ember mint érték elsőbbséget élvez az egész teremtett világon belül. A környezet tisztelőben tartása nem jelenti azt, hogy a természetet vagy az állatvilágot fontosabbnak tartjuk az embernél. Hisszük, hogy Isten jónak és szépnek teremtette a földet, az embert, a világot: „Isten látta, hogy nagyon jó mindaz, amit alkotott” (Ter 1,31). Isten a gondjainkra bízta a teremtett világot. Feladatul adta nekünk, embereknek, hogy műveljük és védelmezzük azt (vö. Ter 2.15). A körlevél elméleti alapokról ír, de tartozik hozzá egy 3 kötetes *Gondozza és őrizze* című kiegészítés.

Mostani írásomban a hulladék újrahasznosításáról ejtek néhány szót, konkrét gyakorlati lehetőségekkel.

Mindannyian tapasztaljuk a karácsonyi ünnepek után, hogy alig fér a kukába a sok szemét, melyekbe az ajándékok voltak csomagolva. Fontos, hogy ezek ne szemétként legyjenek elszállítva, hanem különválogatva és kezelve, értékes újrahasznosítható hulladékká váljanak. Nem nehéz belátnunk, szükség van csomagoló anyagokra, de nem mindegy mi lesz a sorsuk. Ha összekeverve begyömöszöljük a kukába, használhatatlan szemétté válik. Ha egy kis odafigyeléssel különválogatjuk a papírt, a műanyagokat, a fémeket és az üveget akkor ezeket kevés ráfordítással újra lehet hasznosítani. Mindamelllett a háztartási hulladék mennyisége is jelentősen csökken, így jóval kevesebbe kerül az elszállítás, időben, benzinköltségben, mind lerakási díj tekintetében. Ehhez mindenképp előt kell egy olyan szemlélet, mely nem csak önmaga kényelmére figyel, hanem arra is tekintettel van, vajon az utódaink milyen Földet örökölnek tőlünk, vagy ahogy egy mondás tartja: "a Földet az unokáinktól kaptuk kölcsönbe", nem mindegy hogyan adjuk vissza.

Lelkes önkéntesek munkája – Rügyecskék Alapítvány - nyomán Kistarcsán évek óta van lehetőség szelektíven gyűjteni a hulladékot. Legelőször az Eperjesi úti lakótelepen épült egy gyűjtő udvar, ahol szinte mindent lehet adni. Később a Kölcsey Iskola kerítésénél, végül a Gesztenyés óvoda udvarán jött létre egy-egy kisebb gyűjtősziget, főként papír, műanyag gyűjtésre, melynek lelkes motorja: Kovács Gusztáv. A kezdeti értetlenség és szélmalomharc után mára az Önkormányzat is kezdi észrevenni ennek a jelentőségét, és bekapcsolódott a szelektív hulladékgyűjtésbe. Az összegyűlt hulladék mennyisége évről évre emelkedik. Ahogy már korábban jeleztem, az önkormányzatnak sem lenne mindegy, hogy egy kukásautó 20-szor fordul egy nap a lerakótelepre, vagy csak 5-ször. Számításaim szerint legalább negyedére csökken a kitett szemét mennyisége, ha különválogatjuk a papírt, üveget és a műanyagot. A teli gyűjtőkonténerek tartalmaért is kap valamennyi összeget az önkormányzat. Így volna rá lehetőség, hogy a szemétszállítási díjakban realizálódjon a csökkentés. Aki gondosan külön gyűjt, mért ne kaphatna anyagi megbecsülést is, pl. feleannyi lenne a szemétdíja. Aki igényli az önkormányzattól kaphatna színes kukát, amit csak havonta egyszer, vagy kétszer tenne ki az illető. Ezzel a lehetőséggel lehetne serkenteni a lakosokat a figyelmes hulladékgazdálkodásra. Amíg ez nem történik meg, addig is felelősek vagyunk a környezetünkért. A takarékoság nem csak a Földnek kedvez, de a pénztárcánknak is jót tehet. A mostani gazdasági válság igencsak rádöbentette az embereket, mennyi fölösleges luxuscikket gyártanak és vásárolnak. Miért ne lehetne jó az a régi eszköz, ha még működik. A sok elektronikai veszélyes hulladék (kb. 10-20%) is jelentősen szennyezi környezetünket. A reklámok kényszerétől célszerű megszabadulni, mely csak a mértéktelen fogyasztásra ösztönöz, és frusztrálttá tesz, ha nem szerzünk meg valamit azonnal, ha nekünk nem a legújabb trendi mobilunk van, vagy éppen már tavaly vettük a ruhánkat...

Kertes házunkban a **konyhai hulladék (kb. 35%)** kezelése sokkal egyszerűbb, mint a lakótelepen. Elég egy gödröt ásni neki, vagy egy ládát beszerezni hozzá. A reklámzacskóknak és a **műanyag palackoknak (kb. 10%)** külön síttes zsák van a kamrában. A **papírt (kb. 15%)** kartondobozokba tesszük leginkább olvasatlan reklámújságok formájában. Az **üvegek (kb. 5%)** a padláson várják a gyűjtőbe szállítást, ahova 1-2 havonta kocsival viszem el a családom segítségével. Ott szinte mindig találkozunk ismerősökkel és megnyugszunk: lám másoknak is fontos környezetünk védelme. Az ünnepek után figyeljünk oda, mit teszünk a szemetesbe, a sok értéket ne dobjuk ki, hanem vigyük vissza és védjük ezzel is a természetet! Hiszen felelősek vagyunk a teremtett világért!

SZENT MÁTYÁS APOSTOL

Ünnep: a világegyházban május 14., a magyar naptárban február 24.

Ha a tizenkét tanítványról beszélünk, akik nyilvános működésének éveiben a legközelebb álltak Jézushoz, nem lehet szó nélkül elmenni az áruló Júdás mellett, kinek személye a keresztény gondolkodás és teológia számára minden időben nehezen föloldható botrány volt. Mátya evangéliuma szerint (27,5) fölakasztotta magát. Az Apostolok Cselekedetei szerint Péter ezt mondta: „amikor lezuhant, kettérepedt, és kifordultak a belei” (1,18). Dante a Caesar-gyilkos Brutusszal és Cassiusszal együtt a pokol legmélyére helyezte, az ördög három szájának egyikébe (Pokol 34,55 sk.).

Iskarióti Júdásról szólni kellett, ha Szent Mátyásról akarunk beszélni. A jeruzsálemi kicsiny közösség Jézus feltámadása után, még pünkösöd előtt Júdás helyett egy másik apostolt akart választani egyfajta istenítéssel (ApCsel 1,15--26). Lukács ránk hagyományozta Péter beszédét, melyben így érvelt: „Kell tehát, hogy azok közül, akik mindig velünk tartottak, amikor a mi Urunk, Jézus közöttünk járt-kelt, kezdve János keresztségétől egészen mennybevétele napjáig, valaki velünk együtt tanúskodjék feltámadásáról”. Két jelöltet állítottak, akik megfeleltek ennek a feltételnek: Barnabást és Mátyást. A sors Mátyásra esett, és őt sorolták az apostolok közé.

Mátyás további sorsa ismeretlen előttünk. Az apokrif András és Mátyás cselekedetei állítása szerint a missziós területek elosztása alkalmával „az emberevők országa” jutott neki. Ott Mátyást megvakították, s börtönbe vetették, de Isten visszaadta látását és András csodálatos módon kiszabadította. A vértanúhalált állítólag lefejezés útján szenvedte el. Emiatt bárdal szokták ábrá-

zolni, és a keresztény mészárosok és ácsok őt választották védőszentjükül.

Ereklyéit Ilona császárné a 4. században Trierbe vitette. Még ma is tiszteletben részesítik ott a Szent Mátyás apátság bazilikájában. A tizenkettedik apostol, Mátyás sirja őrzésének dicsőségét azonban magának igényli a római S. Maria Maggiore-bazilika és a padovai S. Giustina is. Rómában a 11. századtól február 24-én ünnepelték Mátyást, mert a Jeromos-féle martirológium ezen a napon emlékezik meg róla. Mivel ez a böjti időbe esik, 1969-ben áttették május 14-re.

Szent Mátyásról az említett forrásokon kívül csak a legenda rajzol eleven képet.

Ott olvassuk:

Amikor Júdea-szerzte prédikált, a vakokat látókká, a leprásokat tisztává tette és kiűzte az ördögöket; a bénáknak visszaadta a járásukat, a süketeknek a hallásukat, a holtaknak az életüket. Amikor sok csodájáért bevádolták, ezt mondta a főpapnak: „A gaztettekről, amelyekkel vádoliok, nem sokat tudok mondani, mert kereszténynek lenni nem gaztett, hanem a legnagyobb dicsőség!” Ketten tanúskodtak hamisan ellene, és megkövezésre ítélték. Csak azt kérte, hogy a köveket temessék el vele együtt. Kitért karokkal adta vissza lelkét az égnek: Mátyás, aki a törvény alapos ismerője, tiszta szívű, bölcs szellemű, a Szentírás kifejtésében éles elméjű, a tanácsadásban megfontolt, az igehirdetésben bátor volt, ily módon egyesült Urával.

Istenünk, ki Szent Mátyást arra választottad, hogy tagja legyen az apostolok kollégiumának, kérünk, közbenjárására add meg, hogy akiket atyái szeretetedben gyermekeiddé fogadtál, azok egykor választottait sorában is ott lehessenek!

Csaja János

Himnusz gyertyaszentelőre

Hozzad könyörgök, tisztulás törvényt töltő Tisztaság, te kezdetől szeplőtelen; szegény bűnösrel, légy velem.

Mint Jézust vetted, úgy vegyed karodba gyarló lelkemet, mutass be, makacs vétkezőt, gyermekedként az Úr előtt. Érettünk élő Áldozat áldozz értem galambokat, vérengző, kóbor tigrisért törvert szívedből csöppnyi vért.

Ha majd az Úr, mint aranyat megpróbál engem, el ne hagyj, fogj kézen akkor kegyesen vezess át a vad tüzeken.

Álomra, szelíd Szeretett, térdedre hajtom fejemet., Hadd legyenek akkor is veled, ha majd végképp fölébredék.

Római György

Karácsony

Fenyőágon, madárszárnyn, megérkezett a karácsony. Messziről jött, meleg Délről, napsütötte földtekéről. Jött Északról, fagy honából, rénszarvas, havas tájról. Jött Keletről, jött Nyugatról, nyomában kolomp s harang szól. Sok napon át jött, sok éjjel, jött szelekkel, hópihéekkel. Kocsin is jött, jött repülőn, köves úton, havas dűlön. Könnyű szánon, csengettyűzve, a szíveket egybefűzve. Hozott hirt a pásztorokról, csillagokról, jászolokról. Kis Jézusról, Máriáról, s híres három királyról. Szelek szárnyán, fenyőágon megérkezett a karácsony. Fogadjuk meleg szobával friss sültekből vacsorával. Ünnepejűk, marasztaljuk, énekszóval magasztaljuk.

Bornemissza Endre

Ünnepnapok miserendje a kistarcsai és a nagytarcsai templomokban.

December 25-én, csütörtökön: Éjfélkor, reggel fél 8, délelőtt 9, fél 11, és este 6 órakor.

December 26-án, pénteken: Reggel fél 8, délelőtt 9, fél 11, és este 6 órakor.

Nagytarcsán $\frac{3}{4}$ 12-kor.

December 28-án, Szentcsalád vasárnapján: reggel fél 8, délelőtt 9, fél 11, és este 6 órakor.

Nagytarcsán fél 12-kor.

December 31-én, szerdán, Szilveszter napján: Szentmise reggel 7 órakor.

Év végi hálaadás délután 5 órakor.

2009. január 1-én, csütörtökön: Reggel fél 8, délelőtt 9, fél 11, és este 6 órakor.

Nagytarcsán $\frac{3}{4}$ 12-kor.

Imádság.

Jászolban fekvő édes pici Jézus,
Bús magyar gyermek imádkozik Hozzád.
A Kárpátokat hópihék takarják.
Havas fejükkel Hozzád intenek fel,
A drága, védő, örökdő hegyek,
Add vissza nekünk, add a hegyeket.
Karácsonyfák az erdőn jönnek, jönnek,
Gyertyavilágban elmúlnak a könnyek.
A bús könnyek a csillogón lepergők,
Add vissza nekünk, add vissza az erdőt.
A rónaságban fázva, összebújva,
Tavaszwáron alszik lenn a búza.
Milliók várják az élet adóját,
Add vissza nekünk, add vissza a rónát.
Hozd vissza nekünk, ó hozd el a földet,
A könnyeinkkel, vérrel öntözöttet,
Amelyet hívunk, sose felejtünk,
A földet, melyhez vissza sír a lelkünk.
S ha ideadtad a keserű kelyhet,
És ha vezeklünk bús porba esettek,
Jászolban fekvő édes pici Jézus
Bús magyar ajkak reszketve susogják
Csak a szívünket vidd közelebb Hozzád!

Magyar karácsony.

A legsötétebb éjszakában
fényesség támadt pásztoroknak
s a mágusoknak égi csillag,
kik Messiásra várhoztak.

Sietve mentek Betlehembe
(ahogy mondja a régi ének)
és megtalálták, kit keresnek,

Hol késel égi jel ma nekünk?
olyan kevés, amit tehetnének
várakozván az éjszakában.
pedig mennénk, mi is sietnének.

Kellene ma is angyalének,
a pásztornépek új reménye,
egy szó, egy boldog üzenet,
az eljövendő ezredévre.

Csanád Béla

Minden Kedves Olvasónknak
kegyelemmel teljes KARÁCSONYI ÜNNEPKET,
az új évre pedig a Jóisten áldásával kísért
BOLDOG ÚJ ÉVET

kíván az Egyházközség Vezetősége

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség

Felelős szerkesztő: Somlai József, 2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. T: 506-910

Készült: Czovek - Windberger nyomda

Web: <http://kistarcsa.plebania.hu>, E-mail: kistarcsa@communio.hu